

«The Hum» – den mystiske brummingen – har sin forklaring

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 13.10.2022

**Hege hører noko
nesten ingen andre
kan høyre**

Tidlig i oktober kunne NRK.no fortelle om Hege Børresen Leiang og mange andre på Nesodden og ellers rundt Oslofjorden som plages av en mystisk brumming, særlig om natta. De fleste hører den slett ikke.

Liknede har vært observert flere steder i verden over mange år, kan NRK.no fortelle – «uten at man har funnet forklaringer». Mystiske greier! Noen mener det bare er innbilning, noen har mer eller mindre «konspiratoriske» forklaringer, får vi vite.

Saken er ekstra aktuell fordi Den norske opera for tida kjører et stykke, «The listeners», om folk som hører «The Hum» – Brummingen.

Men «The Hum» har vært godt forstått og forklart rent fysisk og biologisk i mange år.

Jeg tipset selvsagt journalisten i NRK.no om en god kilde, men hørte ikke noe tilbake. Så da får jeg forsøke å gi en oppsummering selv.

Jeg velger like godt å gi deg hele Kapittel 15: «Tror du du kan høre elektrisitet?» i Arthur Firstenberg's bok *Den usynlige regnbuen – Historien om elektrisiteten og livet*. Du kan lese det her, så langt du vil.

Kapitlet er på hele 58 sider, og har både enkle og vanskeligere partier. I tillegg kommer noter og en stor mengde forskningsreferanser. Det hele viser at «The Hum», tinnitus og liknende hørselsinntrykk fra mikrobølger og andre elektriske kilder er godt kjente, godt forklart – og ganske ukjent.

(Helt til slutt finner innholdsfortegnelsen og omslaget til boka, slik at du kan sjekke om du vil kjøpe den. I så fall gjør du det [HER](#). Boka kom ut i 2018, og fins nå i tredje opplag. Jeg har overtatt restopplaget fra forlaget, så det er bare her du får kjøpt boka på norsk. Den er oversatt til åtte språk, og er etter min mening å sammenlikne med *Den*

15. Tror du du kan høre elektrisitet?

I 1962 TOK EN KVINNE i Santa Barbara kontakt med California-universitetets avdeling der for å få hjelp til å spore opp en mystisk lyd. Hun hadde flyttet inn i et nybygd hus i et stille nabolag, og denne støyen, som hun ikke kunne finne hvor kom fra, fulgte henne hvor hun sto og gikk som en uønsket skygge. Det gikk ut over helsen hennes, holdt henne våken om natta, og tvang henne i desperasjon til å forlate hus og hjem i lengre perioder bare for å få hvilt seg ut. Som svar på hennes bønn om hjelp, dukket det opp en ingeniør med en masse elektronisk utstyr.

Clarence Wieske deltok tilfeldigvis i et prosjekt ved universitetet i Santa Barbara da telefonoppringingen kom. Ellers jobbet han med følersystemer ved et laboratorium for studier av sensorsystemer i Tucson. Der drev han med grenseflaten mellom mann og maskin med tanke på militære anvendelsesområder. Hans opprinnelige tanke var å sjekke om det fantes elektriske felt på hennes eiendom som kunne sette en eller annen metallgjenstand i vibrasjon, og dermed skape den støyen som plaget henne. Han ble forskrekket over det han fant

En leseprøve fra bokas kapittel 15.

tause våren, boka som skapte den moderne miljøbevegelsen. Nå er det ikke bare den kjemiske, men også den elektriske forurensningen det gjelder.)

Hva kan vi lære av dette?

Det er få som liker å lese så lange tekster på skjerm. Jeg gjør det aldri. Våre øyne er ikke skapt for slikt. Det forstår jeg selv om jeg ikke forstår nøyaktig hva det er som gjør at slik lesing sliter ekstra.

Også hørselen har sine mysterier som ikke er avdekket. Av dette kapittelet i Firstenbergs bok kan man forstå – selv om man ikke kommer seg gjennom det hele eller forstår de mest tekniske forklaringene – at den etablerte kunnskapen om hva vi kan høre og ikke høre, og hvordan øret virker, er ganske foreldet og misvisende:

Det går an å høre elektrisitet. Det går an å høre mikrobølger. Øret og hørselen virker slett ikke bare slik vi lærte på skolen.

Det er ganske enkelt ikke noe mystisk ved de mange rapportene om «The Hum» rundt om i verden. Brummingen er et resultat av vår bruk av elektrisitet, i maskiner, i lamper, i ledninger, gjennom transformatorer av ulike slag som skaper skitten strøm, og av mikrobølgesendere. Fenomenet er velkjent og dokumentert og i det store og hele forståelig utfra fysikk, matematikk og biologi, selv om det fins noen ledd som mangler.

Hvorfor er ikke forklaringen kjent?

«Hvorfor i all verden er ikke dette mer kjent?», var reaksjonen til min ørelege da han leste kapittelet over.

Ja, hvorfor når ikke forklaringen på «Brummingen» ut?

Jeg tror det ganske enkelt er fordi å sette seg inn i forklaringen krever litt tid og en viss åpenhet og vilje til å spenne fra radiofysikk til biologi og ikke la seg binde av foreldet kunnskap om hvordan våre hørselsorganer virker.

Slikt har ikke journalister tid til. Det brukes neppe forskningsmidler på dette feltet i Norge, for det faller mellom alle fag, og den som hevder at mikrobølger kan ha slike virkninger på hørsel, vil få føle på at det koster å gå imot helsemyndighetenes oppfatning, som hviler på det dogmet at så svak eksponering ikke kan gi noen helsevirkninger.

Næringsaktørene innen dette feltet har heller ikke interesse av noe fokus på problemet. De kjenner ikke til det, og de ville vel ønsket å benekte det i det lengste, og så eventuelt definert det som helsevesenets oppgave å ta tak i slik at alle aktører fikk felles reguleringer på området.

Det er all grunn til å tro at stadig fler vil plages av Brummingen – ganske enkelt fordi vi får stadig flere kilder som kan utløse den. Kanskje plages ikke bare mennesker? Vi aner jo ikke hva dyr hører av slikt.

Det burde selvsagt kommet noen initiativ fra helsemyndighetene, Direktoratet for strålevern og atomsikkerhet, Hørselshemmedes Landsforbund og fra Tinnitus-foreningen, om det fins en slik ...

Einar Flydal, den 13. oktober 2022

Referanse

Arthur Firstenberg: Den usynlige regnbuen – Historien om elektrisiteten og livet, Z-forlag, 3. opplag 2020, 665 sider